

SXEDIO.GB3

22.4.1953: ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΤΑΣΙΔΗΣ ΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΛΑΝΑΚΑ

Στη Λεμεσό, προπύργιο του ΑΚΕΛ, τα πράγματα εν όψει των δημοτικών εκλογών του **1953**, ήταν διαφορετικά αυτή τη φορά. Ο εκλεγμένος δήμαρχος της πόλης στις εκλογές του **1949** Κώστας Παρτασίδης, στέλεχος του ΑΚΕΛ, είχε απολυθεί από τον Κυβερνήτη, μετά τις προηγούμενες εκλογές έπειτα από την επιμονή του να αλλάξει την ονομασία της οδού Σερ Ρίτσομντ Πάλμερ στην πόλη και φυλακίστηκε μαζί με άλλους δημοτικούς συμβούλους.

Παρ' όλον τούτο η δύναμη της Αριστεράς στην πόλη ήταν πολύ μεγάλη. Ωστόσο η Δεξιά ήλπιζε σε μια νίκη γιατί η διάσπαση της ήταν πολύ μικρή σε σύγκριση με την Πάφο, κυρίως.

Στη Λεμεσό η Δεξιά βρήκε, ύστερα από αρκετές διαβουλεύσεις, γρήγορα υποψήφιο δήμαρχο. Ήταν ο Ηρακλής Μιχαηλίδης, παλιός πολιτευτής και στέλεχος της Δεξιάς.

Η υπόδειξη του έγινε από τη Συντονιστική Επιτροπή της Δεξιάς στις **26** Φεβρουαρίου και η ανακοίνωση της υποψηφιότητας του έγινε με ένα σύντομο ανακοινωθέν σε μια περίοδο που στις άλλες πόλεις, ακόμα δεν είχαν ξεκαθαρίσει τίποτε σχεδόν, μια και ακόμα ο Μακάριος απουσίαζε στο εξωτερικό και οι διεργασίες για τις εκλογές βρίσκονταν σε πολύ προκαταρκτικό στάδιο ενώ οι εκλογές θα γίνονταν ύστερα από δύο μήνες;

" Η Συντονιστική Επιτροπή επί του αγώνος διά τας επικείμενας δημοτικές εκλογάς Λεμεσού, ομοφώνως και εν βοή υπέδειξεν ως υποψήφιον δήμαρχον της πόλεως τον κ. Ηρ. Μιχαηλίδην, ανταποκρινόμενη ούτω και προς το δημόσιον φρόνημα. Η Συντονιστική Επιτροπή απηχούσα το δημόσιον φρόνημα παρεκάλεσε τον κ. Ηρ. Μιχαηλίδην, να ηγηθή του εκλογικού αγώνος

ως υποψήφιος δήμαρχος. Ο κ. Ηρακλής Μιχαηλίδης βαθύτατα συγκινημένος απεδέχθη την παράκλησιν. Η Συντονιστική Επιτροπή είναι ευτυχής αναγγέλλουσα τούτο προς τον λαόν και εκφράζει τα συγκατηρήρια της προς τον εκλεκτόν πολίτην της Λεμεσού, συνεχίζοντας τας ωραίας παραδόσεις της πόλεως και συγχρόνως τας εθνικάς και οικογενειακάς του παραδόσεις.

Η Συντονιστική Επιτροπή καλεί τον Ελληνικόν λαόν της Λεμεσού να στηρίξη το έργον της, το οποίον δεν είναι απλώς έργον ιδικόν της, αλλά έργον και τιμή της πόλεως και θα έχη βαθείαν απήχησιν εις άπασαν την εθνικόφρονα Κύπρον".

(Μεταγλώττιση)

" Η Συντονιστική Επιτροπή για τον αγώνα για τις επικείμενες δημοτικές εκλογές Λεμεσού, ομόφωνα και διά βοής υπέδειξε ως υποψήφιο δήμαρχο της πόλης τον κ. Ηρ. Μιχαηλίδη, ανταποκρινόμενη έτσι και προς το δημόσιο φρόνημα. Η Συντονιστική Επιτροπή που απηχεί το δημόσιο φρόνημα παρακάλεσε τον κ. Ηρ. Μιχαηλίδη, να ηγηθεί του εκλογικού αγώνα ως υποψήφιος δήμαρχος. Ο κ. Ηρακλής Μιχαηλίδης βαθύτατα συγκινημένος αποδέχθηκε την παράκληση. Η Συντονιστική Επιτροπή είναι ευτυχής να το αναγγείλει προς το λαό και εκφράζει τα συγκατηρήρια της προς τον εκλεκτό πολίτη της Λεμεσού, συνεχίζοντας τις ωραίες παραδόσεις της πόλης και συγχρόνως τις εθνικές και οικογενειακές του παραδόσεις.

Η Συντονιστική Επιτροπή καλεί τον Ελληνικό λαό της Λεμεσού να στηρίξει το έργο της, το οποίο δεν είναι απλώς έργο δικό της, αλλά έργο και τιμή της πόλης και θα έχει βαθιά απήχηση σε ολόκληρη την εθνικόφρονα Κύπρο".

Ενώ η Αριστερά συνέχιζε να εφαρμόζει την πολιτικήν του ΑΚΕΛ που είχε εξαγγελθεί προηγουμένως για παγκομματικούς συνδυασμούς, ο

Μιχαηλίδης επανήλθε την 1η Μαρτίου και με δήλωση του ζήτησε την υποστήριξη όλων των πολιτών της Λεμεσού για να μπορέσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του, αν εκλεγόταν, ως δήμαρχος.

Στη δήλωση του ήταν όμως πολύ προσεκτικός ώστε να μη χρησιμοποιήσει τη λέξη συνεργασία που χρησιμοποιούσε πολύ τακτικά η Αριστερά στις ανακοινώσεις της.

Ανέφερε ο Μιχαηλίδης:

"Εξ ιδιοσυγκρασίας δεν έχω- οι φίλοι μου το γνωρίζουν- καμμιάν κλίσην προς την πολιτικήν, αλλά- οι φίλοι μου 7και πάλιν το γνωρίζουν- η παράλειψις εκτελέσεως ωρισμένων καθηκόντων μου προς την πόλιν μου δεν θα άφηνε την συνείδησιν μου ήσυχον.

Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν: "Νόμιζε την μεν πόλιν οίκον, τους δε πολίτας εταίρους". Θεωρώ πράγματι την μεν Λεμεσόν, την πόλιν μου και πόλιν των γονέων μου, των πάππων μου και την πόλιν της συζύγου και του τέκνου μου, ως οίκον ιδικόν μου, τους δε συμπολίτας μου ως αδελφούς.

Πολλοί, τους οποίους σέβομαι και αγαπώ ισχυρίσθησαν ότι η πόλις των είχεν ανάγκην των υπηρεσιών μου, ηξίωσαν δε από εμέ να την υπηρετήσω ως δήμαρχος. Εδέχθην λοιπόν να ηγηθώ καταλλήλου συνδυασμού κατά τας προσεχείς δημοτικές εκλογάς, όταν άλλοι εθνικόφρονες ομόφρονες εδήλωσαν ότι κωλύονται να δεχθούν την τιμήν αυτήν. Εχω πλήρη επίγνωσιν των αναγκών της Λεμεσού και ως Λεμεσιανός συναισθάνομαι το καθήκον μου διά την επίλυσιν των διαφόρων προβλημάτων της. Αι επείγουσαι και ζωτικάί της ανάγκαι, κυριαχούν εις την σκέψιν μου, διά να βοηθηθώ δε εις το δύσκολον αυτό έργον, θα χρειασθώ την υποστήριξιν όλων των συμπολιτών μου, οι οποίοι επιθυμούν την πρόοδον της, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξεως, επαγγέλματος και φρονήματος".

(Μεταγλώττιση)

"Από ιδιοσυγκρασία δεν έχω- οι φίλοι μου το

γνωρίζουν- καμμιά κλίση προς την πολιτική, αλλά- οι φίλοι μου και πάλι το γνωρίζουν- η παράλειψη εκτέλεσης ορισμένων καθηκόντων μου προς την πόλη μου δεν θα άφηνε τη συνείδηση μου ήσυχη.

Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν: "Νόμιζε την μεν πόλη οίκον, τους δε πολίτες εταίρους". Θεωρώ πράγματι την μεν Λεμεσό, την πόλη μου και πόλη των γονέων μου, των πάππων μου και την πόλη της συζύγου και του τέκνου μου, ως οίκο δικό μου, τους δε συμπολίτες μου ως αδελφούς.

Πολλοί, τους οποίους σέβομαι και αγαπώ ισχυρίστησαν ότι η πόλη τους είχε ανάγκη από τις υπηρεσίες μου, αξίωσαν δε από μένα να την υπηρετήσω ως δήμαρχος. Δέχθηκα λοιπόν να ηγηθώ κατάλληλου συνδυασμού κατά τις προσεχείς δημοτικές εκλογές, όταν άλλοι εθνικόφρονες ομόφρονες δήλωσαν ότι κωλύονται να δεχθούν την τιμή αυτή. Εχω πλήρη επίγνωση των αναγκών της Λεμεσού και ως Λεμεσιανός συναισθάνομαι το καθήκο μου για την επίλυση των διαφόρων προβλημάτων της. Οι επείγουσες και ζωτικές της ανάγκες, κυριαχούν στη σκέψη μου, για να βοηθηθώ δε στο δύσκολο αυτό έργο, θα χρειασθω την υποστήριξη όλων των συμπολιτών μου, οι οποίοι επιθυμούν την πρόοδο της, ανεξάρτητα από κοινωνική τάξη, επάγγελμα και φρόνημα".

Η Αριστερά έκαμε μια προσπάθεια να βολιδοσκοπήσει τις διαθέσεις του Μιχαηλίδη στα πλαίσια έρευνας που είχε διενεργήσει η εφημερίδα της "Δημοκράτης" πλησίασε τον Ηρακλή Μιχαηλίδη και τον ρώτησε βάζοντας στο στόμα του τη λέξη "συνεργασία" και τον ρωτούσε κατά πόσον νόμιζε ότι η αναφορά του στη λέξη αυτή σήμαινε δέσμευση του για συνεργασία με την Αριστερά με βάση την αρχή της ενότητας του Λαού.

Ο Μιχαηλίδης που έστειλε την απάντηση του στο "Έθνος" (4.3.53) της Δεξιάς, πριν ακόμα φθάσει στο "Δημοκράτη" ξεκαθάρισε ότι ποτέ του δεν χρησιμοποίησε τη λέξη συνεργασία αλλά υποστήριξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε δηλώσεις σας προς τον τύπο

αναφέρετε πως θεωρείτε όλους τους Λεμεσιανούς αδελφούς σας και χρειάζεσθε όλων την συνεργασία. Δεν νομίζετε πως η δήλωσις σας αυτή σας δεσμεύει να δεχθήτε εκλογική συνεργασία με την Αριστερά, με βάση την αρχή ενότητας του λαού στον αδιάλλακτο ενωτικό αγώνα:

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εν σχέσει προς το πρώτον μέρος της εφωτίσεως σας πρέπει να παρατηρήσω ότι ενώ είναι ορθόν ότι είπα "θεωρώ όλους τους Λεμεσιανούς αδελφούς" δεν είναι ορθόν ότι έκαμα χρήση της λέξεως "συνεργασία". Την λέξιν αυτήν δεν μεταχειρίσθην, αλλά εχρησιμοποίησα την λέξιν "υποστήριξη" όχι διότι δεν επιθυμώ και δεν εύχομαι με όλη μου την ψυχήν την "συνεργασία" αλλά διά να μη νομισθή ότι υιοθετώ το σχέδιον της ενότητος και εκλογικής συνεργασίας όπως την αντιλαμβάνεται το ΑΚΕΛ".

Ο Ηρακλής Μιχαηλίδης θα ηγείτο τελικά συνδυασμού που έφερε την ονομασία "Εθνικός Συνδυασμός Δημοτικής Αναγγεννήσεως".

Εφ' όσον η Αριστερά δεν εύρισκε ανταπόκριση στις προσπάθειες της για να επιτύχει προεκλογική συνεργασία με τη Δεξιά, προχώρησε μόνη της στην υπόδειξη του δικού της συνδυασμού κατηγορώντας τη δεξιά ως διασπαστική, αλλά χωρίς να κλείει την πόρτα, ελπίζοντας σε κάποιο θαύμα, ίσως, αλλαγής τακτικής εκ μέρους της Δεξιάς μέχρι την τελευταία στιγμή.

Ετσι σχημάτισε Μέτωπο Λαϊκής Πατριωτικής Ενότητας και σε διακήρυξη της προς το λαό της Λεμεσού στις **14 Μαρτίου 1953** τόνιζε ότι κατά την άποψη της οι προτάσεις που είχαν υποβληθεί κατά καιρούς για σχηματισμό παγκομματικού πανλεμεσιανού συνδυασμού, υπό την ηγεσία ανεξάρτητης προσωπικότητας ήταν ο πιο σωστός.

Με την ίδια ανακοίνωση κατηγορείτο η δεξιά ότι επέμενε "πεισματικά και αδιάλλακτα στη διαίρεση και το άναμμα των κομματικών διαπληκτισμών ανάμεσα στο λαό".

Αναφερόταν στην ανακοίνωση του Μετώπου με την οποία αναγγελλόταν ότι του συνδυασμού της Λεμεσού θα ηγείτο ο πρώην δήμαρχος Κώστας Παρτασίδης, ηγετικό στέλεχος της Αριστεράς:

" Μέσα στον προσεχή μήνα θα κληθούμε όλοι στην εκλογική κάλπη για ν' αποδείξουμε με την ψήφο μας την αιρετή δημοτική μας αρχή.

Οι δημοτικές εκλογές του **1953** γίνονται μέσα σε συνθήκες, που επιβάλλουν στον καθένα μας και απαιτούν απ' όλους ανεξαιρέτα- σ' οποιαδήποτε πολιτική παράταξη, κι αν ανήκουμε, οποιοσδήποτε κι' αν είναι τα πολιτικά μας φρονήματα- να επιδείξουμε σύνεση, κατανόηση και προπαντός ανώτερο πατριωτικό πνεύμα. Σήμερα όλα γύρω μας βροντοφωνάζουν και απαιτούν ένα πράγμα: Να μονιάσει ο λαός, να υποχωρήσουν οι κομματικές διαιρέσεις, ν' αφεθούν κατά μέρος οι μικρομματικές φιλοδοξίες και διαπληκτισμοί κι όλοι μαζί- δεξιοί και αριστεροί- να μπούμε στον εκλογικό αγώνα ενωμένοι, για να μετατρέψουμε τα δημαρχεία σε επάλξεις πραγματικά πολλαϊκές παγκομματικές σε επάλξεις που θα εκπροσωπούν και θα εκφράζουν τους εθνικούς πόθους τα δημοκρατικά φιλελεύθερα φιλειρηνικά ιδεώδη και θα προωθούν τα συμφέροντα ολοκλήρου του λαού.

Εχοντας πλήρη επίγνωση των συνθηκών κάτω από τις οποίες ζει σήμερα και αγωνίζεται ο κυπριακός λαός, λαμβάνοντας υπ' όψη τη θέση στην οποία βρίσκεται το εθνικό μας ζήτημα και επιπρόσθετα εχτιμώντας σωστά τις ιδιαίτερες συνθήκες της Λεμεσού, όπου η Κυβέρνηση επιζήτησε να προσβάλει στο πρόσωπο του αιρετού δημοτικού μας συμβουλίου την εθνική αξιοπρέπεια της πάλης και του λαού, όπου η Κυβέρνηση φυλάκισε και καθάίρεσε την αιρετή δημοτική μας αρχή γιατί αυτή αρνήθηκε να κατεβάσει την πινακίδα της **28ης** του Οκτώβρη και ν' αναρτήσει στη θέση της την πινακίδα του δικτάτορα ότι οι προσεχείς δημοτικές εκλογές θ' άπρεπε να υποταχθούν στα συμφέροντα του εθνικο-απελευθερωτικού αγώνα. Ακράδαντα πιστεύουμε ότι σ' αυτές τις κρίσιμες και

ιστορικές στιγμές έπρεπε και πρέπει όλοι να δώσουμε τα χέρια και από κοινού να υπερασπίσουμε τα ύφιστα εθνικά, λαϊκά συμφέροντα με κύριο στόχο, την απαλλαγή μας απ'την αποικιακή υποδούλωση. Όλοι θάπρεπε και πρέπει να τείνουμε χέρι ειλικρινούς συνεργασίας και σύμπραξη κάτω από μια σημαία, τη σημαία του ενιαίου, παλλαϊκού παγκομματικού πατριωτικού μετώπου.

Γι' αυτό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι οι προτάσεις που υποβλήθηκαν για σχηματισμό με βάση την ισότιμη εκλογική σύμπραξη ενός κοινού παγκομματικού πανλεμεσιανού συνδυασμού υπό την ηγεσία μιας ανεξάρτητης προσωπικότητας κύρους που θ' απολάμβανε της κοινής εκτίμησης και εμπιστοσύνης ήταν Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ που έπρεπε όλοι ν' ακολουθήσουμε.

Δυστυχώς ορισμένοι κύκλοι της ηγεσίας της δεξιάς δεν άκουσαν αυτή την πατριωτική φωνή, περιφρόνησαν την απαίτηση των πλατειών λαϊκών στρωμάτων και για να ματαιώσουν κάθε προσπάθεια ενότητας του λαού έσπευσαν να υποδείξουν από τις **26.2.53** το δικό τους κομματικό υποψήφιο δήμαρχο, επιμένοντας πεισματικά και αδιάλλακτα στη διαίρεση και το όνομα των κομματικών διαπληκτισμών ανάμεσα στο λαό, για να ικανοποιήσουν έτσι, στενά, εγωϊστικά συμφέροντα και μικροκομματικούς υπολογισμούς.

Μάτια καταβλήθηκαν προσπάθειες για δυο ολόκληρους μήνες να πεισθούν αυτοί οι κύκλοι να συναισθανθούν τις ευθύνες τους, ν' αναλογισθούν τις υποχρεώσεις τους και να σεβασθούν το πατριωτικό λαϊκό αίσθημα. Αυτοί ταμπουρωμένοι πίσω από τους στενούς συμφεροντολογικούς υπολογισμούς και της εγωϊστικές φιλοδοξίες τους, πρότασαν το γελοίο πρόσχημα των ιδεολογικών διαφορών και απόρριπταν αυτές τις προτάσεις, τις προτάσεις για ένα κοινό εκλογικό παλλαϊκό μέτωπο.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση μπροστά στο γεγονός ότι όλα τα χρονικά περιθώρια είχαν εξαντληθεί χωρίς οι κύκλοι αυτοί να συνέλθουν. ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΕ ΠΙΑ ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ για μας και για όσους

εχτιμούσαν και εχτιμούν αυτή την πατριωτική γραμμή, παρά να προχωρήσουμε ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΟΣΤΕΛΛΟΥΜΕ ΠΟΤΕ ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ στον καταρτισμό του πιο κάτω συνδυασμού με επικεφαλής τον αιρετό δήμαρχο Λεμεσού που μαζί με τα άλλα μέλη του δημοτικού συμβουλίου κράτησαν ψηλά και αμόλυπτη την εθνική υπόληψη και αξιοπρέπεια της πόλης μας: Κώστας Σ. Παρτασίδης, υποψήφιος δήμαρχος, Βάσος Χ. Παπαδόπουλος, υποψήφιος Αντιδήμαρχος, Γεώργιος Χριστοφόρου και Στέλιος Γ. Παπαδόπουλος, Νίκος Ε. Αργυρίδης, Χαράλαμπος Μ. Σολομωνίδης και Ισίδωρος Γ. Μαρκουλλής, υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι".

Τελικά ο Συνδυασμός του ΑΚΕΛ εγκρίθηκε σε ευρεία σύσκεψη που έγινε στις 14 Απριλίου στη Λέσχη ΕΜΕΚΕΛ. Στη σύσκεψη μίλησε ο επαρχιακός γραμματέας του ΑΚΕΛ Λεμεσού Κυριάκος Χρίστου που αναφέρθηκε στα διαβήματα της παράταξης του προς την Δεξιά για επίτευξη παγκομματικού συνδυασμού στη Λεμεσό.

Έτσι για άλλη μια φορά η Λεμεσός θα οδηγήτο στην προεκλογική αναμέτρηση μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς.

Απαντώντας στην Αριστερά ο υποψήφιος δήμαρχος της Δεξιάς Ηρακλής Μιχαηλίδης που σχημάτισε τον συνδυασμό Δημοτικής Αναγεννήσεως κάλεσε τα μέλη της, αν ήθελαν να βγει νικητής ο λαός να παρευρεθούν όχι προς την Μόσχα, όπως ανέφερε, αλλά προς την Λευκωσία όπου διέμενε ο Μακάριος και να τάσσονταν κάτω από την ηγεσία του προκειμένου να επιτύγχαναν οι στόχοι του Κυπριακού λαού.

Με την έγκριση του συνδυασμού της Αριστεράς από τα κομματικά στελέχη άρχιζε και ο προεκλογικός αγώνας.

Ο Κυριάκος Χρίστου, Επαρχιακός Γραμματέας του ΑΚΕΛ στη Λεμεσό, σε ομιλία του στην πρώτη προεκλογική συγκέντρωση (22.4.53) εξαπέλυσε επίθεση εναντίον της Δεξιάς που δεν δέχθηκε παγκομματικό συνδυασμό.

Στη συνέχεια αφού κατηγόρησε τον Ηρακλή Μιχαηλίδη ως γνωστό τοκιστή παρουσίασε τους

υποψήφιους της Αριστεράς:

"Κάτω από αυτές τις συνθήκες και όταν κάθε χρονικό περιθώριο είχε εξαντληθεί για παγκομματικό συνδυασμό δεν έμεινε άλλος δρόκιμος για τη Λ. Παράταξη παρά να τραβήξει για τον καταρτισμό του σημερινού συνδυασμού της Λαϊκής Πατριωτικής ενότητας τοποθετώντας επικεφαλής τον άξιο αγωνιστή και πατριώτη, τον εκλεγμένο δήμαρχο Λεμεσού, που καθαιρέθηκε και φυλακίστηκε τον φ. Κώστα Παρτασίδη.

Στο πρόσωπο του υποψηφίου μας δημάρχου, ο λαός της Λεμεσού θα βρει όλη την ευκαιρία για να αποδοκιμάσει ακόμα μια φορά και κατά τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο, την αποικιακή ανελεύθερη πολιτική.

Σαν υποψήφιο αντιδήμαρχο προτάσσουμε τον τίμιο αγωνιστή και πατριώτη, το μετριοφρονα επιστήμονα που επάξια για **6** χρόνια υπηρέτησε το λαό της Λεμεσού, στη θέση του αντιδημάρχου συν. Βάσο Παπαδόπουλο.

Προτάσσουμε σαν δημοτικούς συμβούλους τον αγαπημένο ηγέτη της εργατικής τάξης στην πόλη μας, το φ. Γεώργιο Χριστοφόρου.

Τον τίμιον βιοπαλαιστή και φίλο του λαού Στέλιο Παπαδόπουλο.

Τον ανιδιοτελή και εργατικό επαγγελματία, Νίκο Αργυρίδη, τον άνθρωπο που επιβάλλεται με αμέριστη εκτίμηση από όλο το λαό της Λεμεσού, τον πατριώτη και αγωνιστή Χαράλαμπο Σολομωνίδη. Και τέλος το δοκιμασμένο λαϊκό αγωνιστή, το φ. Ισίδωρο Μαρκουλλή.

Προβάλλοντες το υποψήφιο Δημοτικό μας Συμβούλιο, επαναλαμβάνουμε και πάλιν την από καιρού διακηρυχθείσαν θέση μας: Πως είμαστε έτοιμοι ως την τελευταίαν στιγμή για μια ισότιμη ελογική σύμπραξη.

Αν μέχρι το τέλος οι αντίπαλοι μας επιμένουν στη γραμμή της διάσπασης τόσο το χειρότερο γι'αυτούς.

Ο λαός της Λεμεσού, αυτός ο περήφανος λαός θα

θάψει στο μαύρο και θα ανεβάσει στο δημοτικό αξίωμα τους συνεπείς πατριώτες τους τίμιους αγωνιστές τους υπερασπιστές της εθνικής τιμής και αξιοπρέπειας, τους κήρυκες της ενότητας του λαού".

Η πρώτη προεκλογική συγκέντρωση της Δεξιάς έγινε στις **25** Απριλίου στο "Ριάλτο" Λεμεσού με κύριο ομιλητή τον υποψήφιο δήμαρχο Ηρακλή Μιχαηλίδη.

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στους στόχους του τονίζοντας ότι ο Δήμος οφείλει να έχει την συναίσθηση ότι είναι ο αρχηγός μιας μεγάλης οικογένειας, την οποία αποτελούν όλοι οι πολίτες για τις ανάλογες ανάγκες των οποίων οφείλει να φροντίζει διαρκώς και να μεριμνά και πρόσθεσε:

"Πρωταρχική, ίσως η μοναδική σκέψις και το μοναδικό ερώτημα που κάθε Λεμεσιανός θα θέσει εις τον εαυτόν του, πριν τελειωτικώς ρίψη την ψήφον του είναι ποίος εκ των δύο συνδυασμών έχει τα καλύτερα προσόντα που δίδουν την καλύτερη εγγύησιν ότι τα καθήκοντα αυτά θα ασκηθούν επωφελέστερα διά την πόλιν.

Εις το σημείον αυτό, κύριοι μου και κυρίες, λέγω πρώτον κύριοι και έπειτα κυρίες διότι απόψε τουλάχιστον οι κυρίες έρχονται δεύτερες εις την σκέψιν μου, αφού κακώς και αδίκως στερούνται ακόμη του δικαιώματος της ψήφου- εις το σημείον, λοιπόν, αυτό δεν μπορώ να μη ενθυμηθώ μίαν ιστορίαν την οποίαν διηγούνται διά τον μεγάλον γάλλον ποιητήν και συγγραφέα Βίκτωρα Ουγκώ. Δύο νεαροί, επήγαν, λέγεται, κάποτε εις τον Βίκτωρα Ουγκώ και επιμόνως εζήτησαν από αυτόν να κρίνη δύο ποιήματά των, τα οποία έκαστος εκ των νεαρών ποιητών είχε γράψει. Αφού ο ένας εκ των δύο ανέγνωσε εις τον μεγάλον συγγραφέα το ποίημά του, ο Ουγκώ εστράφη προς τον δεύτερον, ο οποίος δεν είχε ακόμη υποβάλει το δικό του ποίημα εις την κρίσιν του, και χωρίς ο Ουγκώ να τον αφήση να το αναγνώση και χωρίς να το ακούσει του είπε: "Νέε μου, το δικό σου ποίημα είναι καλύτερο από το ποίημα του φίλου σου που άκουσα".

Οταν ο πρώτος τότε διεμαρτυρήθη στον Ουγκώ, διότι έδωσε το βραβείον εις τον δεύτερον χωρίς να

ακούση καν το ποίημά του, ο Ουγκώ παρητήρησε εις τον παραπονούμενο: "Αγαπητέ μου, δεν ήτο ανάγκη να το ακούσω διά να αποφανθώ, διότι το ποίημα του φίλου σου, οτιδήποτε κι αν είναι, είναι αδύνατον να είναι χειρότερον από το δικό σου".

Εχομεν λοιπόν, κι' εμείς τώρα, αγαπητοί μου συμπολίται, κάθε λόγον να πιστεύωμεν ότι ο εκλογεύς της Λεμεσού, που γνωρίζει ή αν παραδόξως δεν γνωρίζει, επιθυμεί να γνωρίση την δράσιν του κ. Παρτασίδη, ως δημάρχου και πριν καν ο εκλογεύς αυτός σκεφθή ποίοι είμεθα εμείς και ποία προσόντα διαθέτουμεν, να φθάση στο εύκολον συμπέρασμα, ότι εμείς θα είμεθα καλύτεροι από τους αντιπάλους μας ως διαχειρισταί του δήμου απλούστατα διότι η υπό του κ. Παρτασίδη διαχείρισις των δημοτικών ζητημάτων υπήρξε τόσον αθλία και κομματική, ώστε καμμία άλλη διαχείρισις δεν θα μπορούσε να ήτο χειρότερη. Γνωρίζομεν, συμπολίται μου, ότι το Δημοτικόν Μέγαρον Λεμεσού ο κ. Παρτασίδης και οι φίλοι του μετέτρεψαν όχι εις οίκον του λαού, όπως οφείλει να είναι, αλλά εις οίκον του ΑΚΕΛ.

Το Δημαρχείον έβλεπαν ως ένα προπύργιον του κόμματος, η δε βασική προσπάθεια ήτο το κόμμα και μόνο το κόμμα να εξυπηρετήται.

Ηρχισεν έτσι η ασύστολη κομματική κραιπάλη και το κομματικό όργιο".

Ο Ηρακλής Μιχαηλίδης διάβασε προηγούμενη πρόταση του προς το ΑΚΕΛ για να πορευθεί στη Λευκωσία για να συναντήσσει το Μακάριο αν ήθελαν την ενότητα και πρόσθεσε:

"Δεν ήλθαν όμως. Τους προσέφερα την Λυδίαν λίθον διά να αποδείξουν εάν η πρότασις των περί ενότητος και αγάπης ήτο γνησία, ή αν ήτο ακόμη μια παγίς του ΑΚΕΛ.

Διατί φοβούνται τόσον πολύ τον Εθνάρχην μας; Δεν θέλουν, εάν η ιδεολογία των, όπως μας διαβεβαιώνουν, δεν είναι παρά ο πόθος διά την ειρήνη και ο πόθος διά την ανύψωσιν του εργάτου και την ευτυχίαν του λαού, υπάρχει κανείς λογικός και

τίμιος άνθρωπος που σοβαρώς να πιστεΰη ότι ο Εθναρχης μας θα εζητούσε μίαν τέτοιαν ιδεολογίαν να την απαρνηθούν.

Μήπως, όπως, υπό τα ωραία αυτά λόγια επιμελώς κρύπτουν κάτι, κάτι που προπαντός θέλουν ν' αποκρύψουν, όχι από εμάς βέβαια, γιατί εμείς το ξεύρομεν, αλλά από πολλούς οπαδούς των, οι οποίοι καίτοι γνήσιοι Έλληνες, διά διαφόρους κακή τη μοίρα, λόγους ευρέθησαν εις το στρατόπεδον τους. Μήπως, λοιπόν, κρύπτουν κάτι, κάτι που μοιάζει πολύ με τον διάβολον και όπως ο διάβαλος έξ ενστίχτου και αυτομάτως τρέπεται εις φυγήν, μόλις αισθανθή την οσμήν του λιβανιού, έτσι και αυτοί αυτομάτως και εξ ενστίχτου ετράπησαν εις φυγήν, μόλις τους εκάλεσα να πάμε όλοι μαζί να φιλήσουμε το χέρι του Εθναρχη μας και όλοι να τον αναγνωρίσουμε ως αρχηγόν μας;

Να σας πω, κύριοι, τι είναι αυτό το κάτι, που οι ηγέται των αντιπάλων μας είναι υποχρεωμένοι διαρκώς διά διαφόρων τεχνασμάτων, να κρύβουν διά να παραπλανούν τους πολλούς, επαναλαμβάνω οπαδούς των, οι οποίοι παραμένουν γνήσιοι Έλληνες.

Αυτό το κάτι, κύριοι είναι το καταραμένον μικρόβιον του εθνικού εκφυλισμού των, η παθολογική ελληνοκτόνος μανία των, την οποίαν νομίζουν, ότι θα δυνηθούν επ' άπειρον να αποκρύβουν, διαρκώς ομιλούντες ακριβώς δι' εκείνο που δεν έχουν, δηλαδή, την εθνικήν τιμήν και αξιοπρέπειαν".